

Podatarina plaćena u gotovom.

SAMOBORSKI LIST

Knjižnica kr. svetilišta

Zagreb

God. XXIV.

U Samoboru, 15. svibnja 1927.

Br. 10

Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Inozemstvo 40 D

Uprava i uredništvo nalazi se
TRG KRALJA TOMISLAVA
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se vide puta uvršćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vrataju.

Bogumil Toni:

NOVIM ZVONIMA.

Čekali smo dugo — dugo
na te lijepe drage čase.
Svanuli su. Nova zvona
s crkve će se da oglase.

Taknut će se zvuci nježni
našeg srca, naših sanja,
posuli sino danas zvona
rukometom mlada granja.

I u polju, lugu našem
ubrali smo za njih cvijeće,
da nam dišu i mirišu
čistim dahom pramaljeća.

* Ovom je pjesmom pozdravila dolazak novih zvona Josipa Mažić, učenica 5. god. osnovne škole u Samoboru.

Uoči posvete novih zvona.

Kad se grozna i nezasitna nemana svjetskoga rata nije zasilita krvi i mesa čovječjega, kada je ne smiriše ni potoci isplakanih suza ni neizrecivi vapaji i krič boli, bijede i siromaštva: tada posegnu strašnim i proždrljivim ždrijelom svojim i za svetom baštinom djeđova naših. I ote nam je. Ugrabi nam onu svetinju našu, onaj ponos njihov i naš, ona mila zvona naša, da od njih gradi materijal za dalje ubijanje stvorova Božjih! Još i danas srce nam trne od groze spominjući se onoga kobnog dana g. 1917., kadno je po nalogu silnika i bezdušnika teško kladivo bez milosrdja padalo na mila naša zvona i kidalo ih u komade. Svaki udarac kladiva gadao je i naše grudi, a srca naša nemoćna lomila se od teškog bola, trnula su od tuge, kamenila se . . .

Izgubismo ih... A s njima izgubio je Samobor i sva župa samoborska neizrecivo mnogo. S krune ljepota samoborske okolice ispadle jedan od najlepših i najsjajnijih njezinih dragulja, koji nam je svojom divotnom draži poljepljavo premnoge časove života: koji nam je blagdane i svetkovine činio svečanijima i radosnijima zasiadajući ih osobitim čarom mile pjesme svoje; a u časovima tuge i žalosti bio nam tješiteljem i dizao nam klonili duh put nebeskih visina. . . .

Izgubismo ih... Da, izgubismo ih za vrijek, ali ih ne zaboravimo, jer se draga i mila stvar ne zaboravlja tako lako. Protuživi prvu svoju tugu za njima, prenusmo se i spoznamo, da izgubljeni dragulj treba naknaditi novim. Prvi poziv za taj korak javio se g. 1921. u rodoljubivu domu g. Frana Hrčića, ravnatelja Samobor. Štedionice: ovdje pada i prvi dar u tu namjeru. Taj prvi dar našao je na odziv u našoj javnosti i od tada se počeo taj tih rad pomalo odvijati:

Nek' se zvuci s tornja bijela
s pjesmom slatkih ptica sliju,
nek' u slavu Božju zvone
i sva srca ljudska griju.

A kad dodje zadnji časak,
kad se s tuge zvona njišu,
da utjehe živim daju,
bolnu suzu s oka brišu.

Glasite se zvukom dragim
žudjena nam zvona nova;
skoro na vas past će s neba
znamen sveta blagoslova

Danas svi smo kraj vas stali
donijeli smo cvijeće, granja,
čas će ovaj zavijek ostat
posred našeg spominjanja.

Danas će se poklik sreće
našom župom da pronosi,
i ljudsko će oko mnogo
lijepa suza da orosi.

Glasite se zvona nova
sretno ispod Božjeg krova;
skoro na vas past će s neba
znamen sveta blagoslova!

sve jasnija je postajala spoznaja potrebe novih zvona. Tri godine kapali su darovi za njih pomalo i prigodice; ali odlučan zamah poprimila je ova akcija g. 1925., kad je odbor za nabavu zvona proširio svoj rad na cijelu župu samoborskiju i zasnovao sabiranje prinosu za nabavu zvona po poreznoj snazi pojedinih porodica.

Iako je u tom radu bilo neprilika i nešvačanja, mada nas je zahvatila sveopća privredna i gospodarska kriza, odbor nije klonuo, nije s stao, ali nije odustao ni od svoga prvotnog zadataka, naime: da se nabave četiri zvona jednakne težine sa prijašnjim našim zvonom. Ljubav i požrtvovnost samoborskih župljana pomogla je, da je odbor prebrodio sve teškoće i sretno prispio svome cilju; makar i nešto kasnije ali s tim časnije. Ova se je ljubav i požrtvovnost napose u Samoboraca krasno očitovala; i to nesamo ovdje na roditeljskom domu, ona je glasno odjeknula diljem domovine kud god imade rasijane djece samoborske, pače i u dalekim krajevima preko Oceana. Svako samoborsko dijete, svako srce samoborsko u kojemu tinja još iskrica ljubavi za rođenu svoju grudu, rado je priposalo svoj dar za zvona miloga si zavičaja. Ta ljubav i zamjerna požrtvovnost Samoboraca pri pomogla je, da je odbor mogao izvršiti opću želju sviju župljana, da se nabave zvona jednakna prijašnjima. Toj divnoj ljubavi i požrtvovnosti ja se s odborom duboko klanjam i zahvaljujem za svaki dar.

I tako eto prispjesmo do cilja, naša je vruća želja ostvarena: ono za čim čeznusmo devet i po godina, danas je tu, — što držamo da nikada više ne ćemo imati, danas dobismo. Danas eto možemo radosno usklknuti:

Zdravo da ste, zvona mila!
Zvona draga, dobro nam dođa!
Badite nam vrijedni i dostojni
nasljednici vaših predstavnika! . . .

Ali vi još šutite, zvona draga. Nijemo i tiho još stojite pred nama. No kad primite posvećenje i kad se smjestite u svome novom stanu, progovorit ćete nam svojim pravim glasom, zabrujiti ćete nam svoju veličanstvenu pozdravnu pjesmu, da se iz visine zvonika razlijegne cijelim krajem samoborskim, da je čuje svaki župljanin naš, i stari i mlađi, i zdravi i bolesni i da vam obradovan u srcu svome uznesi odvrat: Zdravo, zdravo, mila zvona naša, dobro nam došla!

Zvona draga, vi ste nešto veća, nešto ste teža, proizišla ste iz najbolje ljevaonice, izgradjena ste od najboljeg materijala: zato se zaufano nadamo i očekujemo, da i vaša pjesma svojom milinom, blagozvućem, svojom veličanstvenošću ne će zaostajati za nezabranjenom pjesmom vaših predstavnika.

Zvonite nam, zvona mila i pjesmom svojom budite rječiti svjedoci pozničim naraštajima, da je u samoborskih župljana bilo ljubavi i razumijevanja za lijepu pjesmu vašu; ali im njom takodjer pričajte, da je u župljana samoborskih bilo i volje i požrtvovnosti, da za lijepotu vaše pjesme pridonesu i u ovim teškim vremenima osjetljive žrtve.

Zvonite nam zvona mila i pjesmom svojom zasladjujte nam trude, muke i napore našega svagdanjeg rada!

Zvonite nam, zvona draga i slatkom pjesmom svojom razgonite mrak tuge, kad nam se ovje oko grudi i unosite u njih svjetlo vjere, svjetlo nade i ufanja u Onoga, koji je beskrajna ljubav i neizmjerna dobrota!

Zvonite nam, zvona mila i zvonjavom svojom razblažujte nam sve dane našega zemaljskog života. A kad jednoć i nama kucne posljednji čas, kad i nama stigne poziv Vječnog suca, zazvonite nam, zvona draga, pjesmu posljednjeg rastanka i sprovodite nas njome do praga vječnosti! . . .

Zvonite nam zvona, draga, zvonite nam uvijek milo i skladno! Zvuci glasova vaših

neka se razlijevaju župom samoborskem, neka polete nevidljivim i lakinim krilima valova svojih cijelim krajem samoborskim, neka ulaze u svako selo, neka pohode svaki dom, bogataša i siromaha, i donose svima sklad mira, ljubavi i blagoslova Božjega!

Zdravo, zdravo, zvona mila!
Dobro nam došla!!!

Milan Lang.

H. pl. Orešković.

„ZVONOVIMA.“

Bim, bam, bim —
Još je samo malo dana
i čut će se već za rana,
kako skladno zvone ona
naša mila nova zvona.

U crkvu će svak, ko može,
da se moli Tebi, Bože,
i da čuje u svečan čas
novih zvona krasni glas:
Bim, bam, bim —

*) Ovu pjesmicu govorio je mali Borisav Miholjević prigodom zabave za nabavu zvona priredjenu po našim gospodnjama.

Florijanovo.

U srijedu dne 4. o. mj. proslavilo je naše Dobrovoljno vatrogasno društvo svećnim načinom svoga zaštitnika sv. Florijana. U jučer u 8 sati pribivala je potpuno četa sv. misi u župnoj crkvi. Občajna procesija do crkvice sv. Mihalja u Gornjem Kraju morala je radi kiše izostati.

U 11 sati održana je glavna godišnja skupština u vijećnici Trgovišta. Ovoj su skupštini prisustvovali g. Josip Bužan, hrvatski slikar umjetnik, kapelnik i hrvatski skladatelj g. Ivan Muhić, trgovinski načelnik Milan Praunspurger i više naših gradjana, te potpuna vatrogasna četa sa svojim časništvom.

Prije dnevnoga reda duljim je govorom pozdravio predsjednik i zapovjednik društva g. Bogumil Ton i počasne članove g. Josipu Bužanu, koji je prigodom nabave društvenog barjaka najpripravnije i besplatno izradio nacrte za isti u prekrasnim ornamentima narodnoga stilja i kapelnika-majora g. Ivana Muhića, koji je komponovao lijepu i melodičnu pjesmu „Vatrogasna misao“ za proslavu 30 godišnjice našega vatrogasnoga društva, spjevanu po zapovjedniku B. Toniju. Predaje im vrlo ukusno izradjene diplome. Trećemu počasnom članu, g. Miljanu Langu, koji je kao mnogogodišnji društveni tajnik i blagajnik stekao velike zasluge za ovo društvo, nije se mogla uručiti diploma, jer se nije nalazio u Samoboru.

g. Bužan i Muhić toplo su zahvalili na iskazanoj im počasti. Što su uradili za ovo društvo od srca su učinili, a u slučaju da bi ih opet kojom prilikom trebali, rado će se ovom pozivu odzvati. — Skupština im burno kliče Živili!

Trgovinski načelnik g. Milan Praunspurger moli predsjednika da mu dozvoli par riječi. Izvješće da je vatrogasno društvo u Krapini zamolio trgovino poglavarstvo u Samoboru, da ovo na svečani način uruči diplomu počasnoga člana vatrogasnoga društva u Krapini g. Bogumilu Toniju. Veseli ga da je baš njega, kao trgovinskog načelnika zapala ta dužnost, da mu ovo najviše odlikovanje, koje može vatrogasno društvo dati, predala g. Toniju. Ovo odlikovanje ujedno je i priznanje, da se njegov rad na polju vatrogastva kao tehničkom tako i pjesničkom, diljem naše domovine cijeni i uvažava. — Nadalje pozdravlja odlične goste, koji se nalaze na današnjoj skupštini gg. Bužanu i Muhiću, te im čestita na odlikovanju koje im je naše vatrogasno društvo podijelilo. — Skupština svoj trojici kliče: Živili!

Predsjednik Ton i otvara glavnu skupštini Spominje društveni rad u prošlosti godini te njegov razvitak kroz 37 godina. Toplim se riječima sjeća preminulih vatrogasaca, koji su bili članovima ovoga društva od njegovog postanka, i to podzapovjednika Mar-

cela Meliščaka i rojnika Imbre Koštermana. — Skupština kliče: „Slava im!“

Požarničkoj četi stavila na srce slogu i disciplinu, koja je neophodno nužna, da udovolji svojim velikim dužnostima, kada stoji na braniku za očuvanje imovine svoga bližnjega. — (Nastavit će se).

Domaće vijesti.

Odlikovanje g. Milana Langa.

Naš odlični sugrađanin g. Milan Lang, ravnatelj i sl. odlikovan je od Sv. Oca Pape redom. Pro Ecclesia et Pontifice (za crkvu i papu). Naš župnik predložio je g. Milana Langu na odlikovanje, a preuzvišeni gosp. nadbiskup toplo preporučio. Zasluge su g. Langu velike oko religioznog uzgoja mlađe kroz 40 godina. On se istaknuo i kao pisac. Njegovim marom podignuta je kapelica Sv. Helene. Kao predsjednik odbora za zvona ponajviše je radio, da se namakla potrebita sveta. Pr. gosp. nadbiskup predat će g. Langu odličje posveće zvona.

Gradjanstvo se veseli tome odlikovanju, jer je vazda visoko častilo i štovalo g. Langu. Bog nam ga uzdržao još dugo godina!

Za naša zvona

darovali su nadalje: g. Josip Telišman 25 D; g. Mijo Regović, krojač, Rude, 50 D; g. Barica Paar 50 D; g. Katarina ud. Vuković 30 D; g. Janko Mažić 50 D; g. Magdalena Kufrin 50 D; Jelisava Rubinčić 100 D; g. Terezija Horvatincić 15 D; g. N. Prica 100 D; g. Petar Leskovčak 15 D; g. Stjepan Tunjko 50 D; Alojz Cvetetić 10 D; g. Ana Balog opet 50 D; g. Antun Laušin 30 D; g. Ivan Posmuk 100 D; g. Paula Sladek 100 D; g. Aleksa Tkalcic 50 D; g. Anka Martulaš r. Jakopac 100 D; g. Juraj Tonković 50 D; g. Vid Bezjak-Kupres 60 D; g. Ivan Gerdović 100 D; g. Barica Drušković 30 D; g. Jakob Štemberger 20 D; braća Golubić 20 D; Antun i Jelena Grgos 50 D; g. Josipa ud. Herceg 80 D; g. Ignac Rozman 100 D; g. Anastazija i Marko Muženjak 50 D; g. August i Alojzija Krajač 50 D; g. Gjuro i Milan Kozlovec 100 D; g. Mihalj Komočar 50 D; g. Karlo Žibert 50 D; g. Milan Šipek 50 D; g. Helena Maričić r. Ranđelović, Zagreb, 50 D; g. Mato Gunčić, Lipovac, 30 D; g. Stjepan i Verona Mataušić 70 D; g. Elijaš, Zagreb, 96 D; g. Teodorović 20 D; g. Pepica Vardijan 30 D; g. Anastazija Herceg 50 D; Juraj Noršić 50 D; g. Alojzija Matasić, Nova Gradiška, 50 D; g. Petar Dumčić 15 D.

Gg. Barica i Ivan Levičar predali su svoj dar u iznosu od 10.000 D. Odbor najusrdnije zahvaljuje.

Iskaz sviju darova i prinosnika objelodanit će se, kad se pregledaju svi blokovi i računi.

Zrinsko-Frankopanska proslava.

U nedjelju dne 1. o. mj. obavljena je svečana spomen-slava na hrvatske narodne mučenike Petra Zrinskog i Krste Frankopana.

Na Inicijativu Hrv. Sokola i u dogovoru sa svim našim društvinama sastadoće se isti na dvorištu pred Sokolanom odakle su krenula u crkvu čč. oo. Franjevaca, k svečanoj službi Božjoj. Na čelu povorka isti je naša vrsna Faniara, zatim Hrv. Sokol iz Samobora, selj. Sokol iz Bregane, „Slovenski Sokol“ iz Jelenice, Dobrov. vatrogasno društvo iz Samobora i Bregane, Obrino-radničko društvo „Napredak“, Vojno veteransko društvo i Hrv. pjevačko društvo „Jeka“.

Za vrijeme službe Božje pjevao je mješoviti i muški zbor „Jeka“ pod ravnateljem svog predsjednika i zborovodje veleć. g. župnika Milana Zjajlića. — Poslije misle krenula su društva istim redom pred vijećnicu Trgovinskog poglavarstva, gdje je sa balkona iste deklamovala gdjica Mira Mihalčić „Tragediju Zrinsko-Frankopansku“ od Stjepana Hrčića, a iza toga održao je kraiko spomen-slovo o ovim našim mučenicima koji su za slobodu domovine žrtvovali sve pa i isti život, brat Dragan Radmilović. Pan-

fara Hrv. Sokola osvirala je Zrinsko-frankopansku, a „Jeka“ otpjevala „Lijepu našu“. Time je ova lijepa proslava završila, te se društva i gradjanstvo razidje svojim kućama.

Proslava posveće zastave „Hrv. Sokola“ u Samoboru.

Za ovu proslavu čine se u Sokolskim redovima velike pripreme, te sa veseljem iznosimo da „Hrv. Sokol“ svagdje nađi na moralnu i materijalnu potporu tako da će Samobor svojim brojnim gostima na 10. srpnja pružiti ugodan boravak. Odaziv vanjskih društava bit će vanredan, jer su korporativni dolazak našavila i bratska društva izvan župe „Fonove“. Ovih dana dolaze u Samobor izvanici tehničkog odbora župe, da u sporazumu s vodstvom domaćeg Sokola odrede najpodesnije mjesto za održanje župskog predleta, na kojem će nastupiti preko 20 župskih društava. U najskorije vrijeme moći će se objaviti detaljni program svečanosti po kojem će se najbolje razabrati, da će to biti jedna velebna manifestacija, ne samo Sokolska, nego hrvatska uopće.

† Janko Kuhar

posjednik i umirovljeni opć. bilježnik umro je dne 7. o. mj. u 64. godini. Sprovod bio mu je 9. o. mj. u 4 sati poslije podne. Ovome je prisustvovao velik broj našeg gradjanstva, a korporativno Dobro. vatrogasno društvo, Obrino-radničko društvo „Napredak“, Vojno-veteransko društvo te Hrv. pjevačko društvo „Jeka“. Svim je ovim društvima bio pokojnik članom utemeljaćem, a svojedobno i izvršujućim članom „Jeka“. Osim toga došli su i mnogi njegovi znanci i prijatelji iz Zagreba, Zaprešića i dr.

Pokojni Kuhar službovao je niz godina kod upr. općine Podvrh u Samoboru, a isto tako i na dobru „Luznica“ vlasništvo bar-Rauha. Poslijedne godine preselio se u svoju kuću u Samoboru, te je bio povjerenikom Okružnog ureda za osiguranje radnika u Zagrebu.

Pokojni Kuhar bio je čovjek lijepog značaja, plemenitog srca i dobre čudi. Zato si je svagdje, gdje je službovao stekao mnogo prijatelja i priznanja. Na otvorenom grobu oprostio se s pokojnikom vrlo dirljivim riječima g. Vojko Mrzljak, opć. bilježnik u Zaprešiću — Rastuženoj obitelji naše sačeće a pokojniku bila lahka zemlja!

† Franjo Strunjak

posjednik, gostionica i mesar u Podsušetu umro je 30. travnja. Pokojnik bio je veoma poštovan u Podsušetu, a isto tako i Samoboru te čitavoj okolini, pa i u samom glavnom gradu Zagrebu. Radi svog vloga značaja i poštovanja bio je počašćen raznim gradjaninskim dužnostima, tako je bio i izabran vijećnikom Trg.-obrtničke komore zagrebačke te predsjednikom Hrv. čitaonice u Podsušetu. Osim toga bio je i članom poreznog povjerenstva za vanjski kotar zagrebački u kojem se je svojki mnogo zalagao za interes naših privrednika — Vrijednom pokojniku laka bila zemlja a rastuženoj porodici naše sačeće.

Hrv. planinarsko društvo „Japetić“.

U nedjelju dne 8. o. mj. pohodilo je naše Planinarsko društvo „Japetić“ u spomen obljetnice smrti svojih reñih članova Frančeka Benečića i Milana Jelineka njihove grobove, da im tako iskaže svoju duboku žalost nad preñonom njihovom smrću, koja ih je zadesila u najpolemoj mladijoj dobi.

U pol 2 sata uputile se planinari pod vodstvom predsjednika g. Stjepana Solča na grob Frančeka Benečića na našem župnom groblju, te položile nanj uz krafki govor predsjednika kitu cvijeća. Zatim se pošlo u Jelenice na groblje sv. Magdalene, gdje je sahranjeh Milana Jelineka. I ovome je položeno na grob cvijeća, nakon govora društva predsjednika, „Jeku“, pod vodstvom svog predsjednika i zborovodje veleć. g. Zjajlića otpjevala tušlju „Čul nas gospodine“. Na groblju se nalazio velik broj tamоšnjeg stanjstva, te osac pokojnikov, ravnatelj Jelinek i sin mu Vlastko, koji je suznim očima zahvaljivao svim prisutnima na ovomu lijepom činu plešta.

Poslije toga pošli su svi u tamоšnja kapelica sv. Magdalene, te je veleć. gosp.

župnik Zjalić, odslužio večernjicu, a »je kaši« i narod otpjevali su »Svet, svet«, a zbor »Jekaš« »Prejasna Kraljice«.

Okrugni ured za os. rad u Zagrebu
javlja svim poslodavcima i radnicima, da je uslijed smrti bivšeg voditelja ekspoziture g. Janka Kuvara predano danom 10. svibnja o. g. daljnje vodjenje ekspoziture g. Toni Rumeniču, Glavni trg br. 20. I. kat

Zajam za elektrifikaciju

Trg. zastupstvo prihvatiло je ponudu Samoborske štedionice sa konto-korentnim zajmom uz 8% kamata i 2% providbe.

Škromne slava,

12. o. m. proslavio je naš sugrađanin g. Antun Herceg 50 godišnjicu svog rođen-dana. I zahvalu Svečinjem što se srebro vratio iz ratišta kući. — Čestitamo!

Prekupci na noćem trgu.

Na našem su trgu počeli opet haraćiti domaći naši poznati prekupci, koji rano već ujutro osobito nedjeljama kupuju po trgu maslac, jaja, sir, perad uopće svakovrsne živežne namirnice, pa ih već drugi dan odvajažaju u Zagreb, da ih tamo preprodaju za dobre novce. Naše pak domaćice ne mogu živežnih namirnica uopće dobiti ili ih moraju skupo plaćati. — Upozorujemo na ovo pozvane laktore, pa neka izvole protiv ovih prekupaca strogo prema poslojećim odredbama postupati.

Iz uredništva.

Radi svečanosti posvete zvonova i osalog mnogog materijala morali smo i trgsjednicu od 11. o. m. a i mnoge druge stvari izostaviti. Dolazi u slijedeći broj.

Zahvala

Zahvaljujem se ovim putem najsrdačnije H. P. D. podružnici »Japetić«, koje je i ove godine osvježilo uspomenu na moga pok. sina Frančeka, pohodivši mi 8. o. m. grob, te položivši cvijeće na nj.

Ana ud. Benečić.

Vicinalna željezница Zagreb-Samobor.

Dne 18. svibnja otvara se privremeno uređeno stajalište na vicinalnoj željezničkoj Zagreb-Samobor u želj. prof 24/25 pod nazivom »Kustošija-Črnomerec« za putnički i prtljažni promet. Vlakovi zaustavljajuće se ujedno. Vozne karte dobivaju putnici, koji na tom stajalištu na vlak staju, u vlaku kod konduktora, koji dolaze s drugih stanica u dotičnom prodajnom mjestu.

Vozarina u smjeru Zagreb-Samobor ista je za gore označeno stajalište kao i za Vrapče u obratnom smjeru kao i za Zagreb.

Izlet namještenečnika zagreb. tramvaja u Samobor.

Na noticu pod gornjim naslovom otisnutu u „Samoboru“ od 10. o. m. primili smo slijedeću informaciju:

1. svibanj pau je ove god. kraj prekrasnog proljetnog vremena na samu nedjelju, pak je prema tome prirodno, da je navala putnika na jutarnji vlak bio velik. Usljed toga s razloga, što su namještenečnici zagreb. tramvaja taj dan zaseben vlak za 9 sati, dokle se poslije redovitog vlaka i to za 300 osoba zatrudili, nije se moglo inače nego li s privolom njihovih priredjivača nekoliko otvorenih robnih vagona, koji su prije dobro očišćeni i sjedali providjeni, u garnituру posebnog vlaka ukopčani. Učesnika došlo je ali samo 183, pak kad bi se to pravovremeno javilo bilo, mogao se je taj zaseben vlak i bez uporabe otvorenih vagona u saobraćaj staviti.

Što se povratke iz Samobora tiče valja nam istaknuti, da je uslijed popodne nenađeno pale kiće najveći dio općinsvra a i sami tramvajski namještenečnici, koji su se imali tek zadnjim vlakom vratiti, na prvi večernji vlak nagrnuo, dok je drugi, sastavljeni iz dovoljnog broja putničkih vagona jedva pet takovih napunio; na krovovima vagona nije se trebao nikako ni kod prvog vlaka voziti, već se je tek usput nekoliko objesnih mladića na krovove popelo.

Toliko osobnih vagona držati, da se na stanovite nedjelje i blagdane ljeti svi putnici u putničkim vagonima opreme, nemoguće je, jer bi se za nabavu tolikih vagona morao veći kapital uložiti, koji bi od oktobra do aprila posveta, a ne radne dane i preko ljetnih mjeseca nekoristišten ležeao, negledot nato,

što bi se isti makar ne bili u prometu ipak u spremnom stanju držati morali.

Nije samo kod ove male željeznice slučaj, da se robni vagoni na stanovite dane i za osobni promet upotrebljuju, već se može, koga to zanima, i kod drugih primjerice Zagorske željeznice i to svake subote, nedjelje, ponedeljka i srijede redovito viditi, da se kod jutarnjih i večernjih vlakova isto toliko ako ne i više robnih negoli putničkih vagona za prevoz putnika rabi.

Žrtva alkohola

Dana 1. svibnja nadjen je u Šumi Japetić mrtav Šumski radnik Stjepan Balog, star 21 godinu, rodom iz područja grada Virovitice. — U Šumu došao je na rad, da zamjeni brata, koji je na kratko vrijeme otisao kuću.

Ustanovljeno je, da je dodičnik dana 24. travnja bio u seoskoj gostionici u Gornjem Lipovcu, pa se u noći u pijanom stanju vratio u svoju nastambu u Šumi Japetić. Kako je bila tvrdna noć, a on nakičen vinom nije mogao da nadje put do nastanbe, jer još nije poznavao položaj nalazeći se tek par dana na Šumskoj radnji, lutao je po Šumi i napoljkon svlađan od umora i alkohola pao i zaspao. One baš noći vladalo je veliko nevrijeme sa sniježnom vijavicom, koje je nevrijeme nesrećnika zateklo u snu iz kog se više nije probudio, jer je nastupila smrt.

Komisija koja je izšla na lice mesta, pregledala je lješinu, te ustanovivši da se ne radi o kakvom zločinu nego o nesretnom slučaju odredila je pokop lješine.

H. pl. Orešković.

POZDRAV ZVONIMA.

Zvana zvone, zrak se stresa,
zvana zvone do nebesa,
zvana zvone, a to glas je sveti,
zvana zvone, kada oblak prijeti,
zvana zvone uz vesele zgode,
zvana s nama milo govor vođe,
zvana zvone, a u sav svoj glas,
zvana kad na molitvu zovu nas! —
Zvana kad pak muklo zvone,
zvana ko da suze rone,
zvana zvone, kada mnogo srce cvili,
zvana zvone kad nam umre netko mili. —
Zvana zvone, — i za velik znadu god,
zvana draga, zvana mila, vi ste našem srcu rod!
Zvana neka mole u ime nas,
zvana nek nam mole dušam spas,
zvana neka zvone mila,
da i Hrvatska bi vazda sretna bila!

* Ovu je pjesmicu deklamovala Oliva Lodata učenica više škole, na zabevi samob. gojenja za nabavu zvona.

Društvene vijesti.

U nedjelju dne 15. o. m. priređuje H. P. D. podružnica »Japetić« izlet na »Cerinski vir«. Sastanak u 1 sat poslije podne na Trgu kralja Tomislava, odlazak točno u Pol 2 sata. Pozivaju se članovi, da prisustvuju kod ovog izleta u što većem broju osobito oni koji još nisu posjetili ovaj krasni vodopad. Gosti dobro dođi. Vodja puta drug V. Matota.

Dobrovoljno vatrogassno društvo u Samoboru

pristupio je g. Mijo Tanjko kao podupravnički član.

Umoljavaju se članovi H. S. K. »Samobora« da uplate kod blagajnika zaostalu članarinu jer će se inače protiv njih postupati u smislu pravila.

Članovi, koji za verifikaciju nijesu poslali još fotografije, neka to najkasnije do nedjelje, 22. svibnja učine. Tajnik.

Automobilска utrka.

Kako smo već javili priređuje automobilski klub naše kraljevine dne 22. svibnja međunarodnu automobilsku utrku za brzinu na prvcu Samobor-Pliješivica-Jastrebarsko-Rakovpotok-Sv. Nedjeja-Samobor.

Trajanje vozača i upoznavanje pruge vršiti će se dne 19. i 20. svibnja između 8 do 12 sati.

U tu svilu izdane su po Velikom županu zagrebačke oblasti slijedeće odredbe, na koje upozorujemo naše građanstvo i okolišno pučansivo radi opreza, da se ne dogodi kakva nesreća na ove odredjene dane.

1. da se na dane 19. i 20. svibnja absolutno obustavi svaki kolni promet na cestama Samobor-Rude-Pliješivica-Jastrebarsko-Samobor i to od 8 sati u jutro do 12 sati o podne, za koje će se vrijeme vršiti pokusi natjecatelja na pruzi.

2. Da se na dane 19. i 20. svibnja kao dan trke absolutno obustavi svaki kolni promet na gornjoj cesti od 8 sati u jutro do svršetka trke. Prije početka trke običiće cestu od Samobora preko Pliješivice do Samobora kontrolni automobil sa žutom zastavom zastavom običiće cestu i nakon svršetka trke kao znak.

3. Na dane 19. 20. i 22. maja imadu se u određeno vrijeme žitelji skloniti s ceste. Na samoj cesti, pa ni na rubu ceste nesmije nikdo stajati, izuzev organe sigurnosne i obvezne službe. U mjestima Samobor, Jastrebarsko i sv. Nedjelja bit će odredjena naročita mjesta, gdje će biti dozvoljeno prelaziti preko ceste, dok je dužinom čitave trkačke pruge prelazanje preko ceste dozvoljeno jedino uz predhodnu dozvolu organa sigurnosti.

Naročito se upozoravaju roditelji, da djecu nikako ne ostavljaju bez nadzora.

4. Sve kućne životinje imadu se u spomenute dane priboriti. Psi moraju biti na lancu. Perad treba držati u zatvorenom prosloru. Ovo je sve potrebno s razloga, što se automobili kraj vanredne brzine vožnje za vrijeme trke ne mogu ugibati, pa bi ne samo postradale životinje, koje bi se zatekle na cesti, nego se stavlja u pogibao i život vozača.

5. Sigurnosnu službu vršiti će na dane trke kao i 19. 20. svibnja žandarmerija i vojska te naročito za to određeni funkcioneri, koji će kao znak svoje dužnosti nositi vrpcu na lijevom ramenu. Svim ovim organima ima se svatko bezuvjetno pokoriti.

6. Najstrože se zabranjuje svako oštećivanje, uklanjanje ili premještanje sigurnosnih znakova, te telefonskih ili inih naprava. Što će ih Automobilski klub i vojne vlasti postaviti po cestama. Tko bude oštetio ili uklonio ove naprave kaznit će se po policijskim propisima, a ako time uzrokuje kakvu nesreću, i po kaznenom zakonu.

7. Automobilski klub ovlašćuje se, da može uz održanje finansijskih propisa ubirati pristupnинu od publike, izuzev seljaka, koja se bude sakupljala da vidi trku i to na blagajnama i kod željezničkih stanica Sv. Nedjelja, u Samoboru, na Pliješivici, u Jastrebarskom, kod raskrsnice zapadno Stupnika, u Horvatima, kod raskrsnice u Klinčaselju i raskrsnice zapadno od Rakitja. Na trkačkoj pruzi može se ubirati pristupnina od sviju lica, koja se ne mogu iskazati potvrdom, da su već na drugom mjestu platili. Ipak se ne može ubirati pristupnina od seljaka i od onih koji staju u blizini pruzi zaštitu oblasni organi i žandarmerija.

Prekrštelji ovih odredaba bit će kaznjeni po postojećim propisima.

Cim uprava automobilskog kluba dostavi ovom poglavarstvu potrebite stampane oglašenja, dostaviti će se našlovu, da ih alžira uz prugu, te po selima i mjestima u okolini pruge.

Trgovišno poglavarstvo u Samoboru upozorit će blagovremeno građanstvo, da se dana 19. 20. i 22. svibnja o. g. u vlastitom svom interesu snabdene najkašnje do 7:30 h. sa potrenitim životnim namirnicama, i preduzeti će odnosno odrediti sve potrebno, da Trg kralja Tomislava odnosno cesta na njemu posle tog vremena, a za vreme pokušne i prave trke bude apsolutno prazna.

Isto tako izdat će trgovišno poglavarstvo shodne odredbe u cilju premještanja nedjeljnog sajma sa spomenutog trga.

Građanstvo kao i okolišno seljstvo se uključava da ovih dana iskratu kolni učesnicima same utrke tako i posjetiocima iste svoju poznatu predusretljivost i simpatije, kako bi se najboljim ulicama otišli za ove priredbe.

Šunke i lopatice domaće

sušene, zdrave i dobre, kupuje

Restauracija „Lavica“

Poglavarstvo slob i kr pov trgovista
Samobora

Br. 1627. U Samoboru, 5. maja 1927.
Predmet: Stanova namaknute za ljetovalištne
i lječilištne goste.

OGLAS.

Pošto je trgoviste Samobor po opstojaloj kr. zem. vlasti, odjelu za unutarnje poslove svojedobno proglašeno kupališnim lječilištem i pošto ga i lječnici specijaliste iz Zagreba i drugih mjesaca uvažaju podjedno i kao zračno (klimatsko) lječilište, te u njega spušću i na oporavak rekonvalescente iz raznih bolesti, a kućevlasci i njihovi stanari kao da nemaju osobile volje za iznajmljivanjem stanova kupališnim, ljetovališnim i lječilišnim gostima, kao što je to bivalo u prije ratno-doba, kad je u Samobor kroz ljetnu sezonu dolazio i do petstoti a raznih gostiju, koji su time pridonašali koristi pojedinima neposredno, a trgovinu općini posredno, to ovo poglavarstvo želi, da se opet odpoche sa sasretljivim primanjem stranih gosti, koje će podjedno biti i na općenu korist našeg trgovista u dalnjem njegovom razvijanju kao lječilištu, ljetovalištu i izletištu.

Umoljava se stoga poštovano gradjanstvo, da se ponovno odvazišti izvoli na osiguranje što većeg broja stambenih prostorija za takove goste tečajem ljećne sezone i da što prije, a svakako u roku od 14 dana prijaviti izvoli kod trgovinskog poglavarstva u redateljivoj stražarnici sve takove raspoložive stanove na koje će trgovinu poglavarstvo upućivati svojim vlastitim posredovanjem sve strance koji će se u njega obratiti radi topogledne potrebe.

Podjedno se umoljava poštovano gradjanstvo, da kod zaračunava stambeni cijena bude što obzirnije i susretljivije, kako bi se trgoviste Samobor, kao ljetovališe i izletište opet podiglo na svoj prijedaji po svim strancima priznati povoljni položaj.

Natčnik:
Praunsperger

Bilježnik:
Čop

GOSTIONA FRANJO TKALČIĆ

(prije Ivan Budi.)

DNEVNO SVJEZI ZAJUTRAK.

Najbolja Samoborska i Plješivička
vina od godine 1924.

Svaki dan svježe pivo na čaše.

Svake nedjelje na ražnu janjci i
odojci.

Preporuča se
Franjo Tkalčić
gostioničar

Vinogradari!

Ausišku galicu, nojfini sumpor Ventilato, Refile, gumije za cijepanje vino-
grada

mote se nabaviti na veliko i na malo u trgovini

A. Vuković.

Hydropatsko kupalište tople kupelji

svaki dan.

Javna Zahvala.

Svim prijateljima, znancima rođa-
cima koji su našeg neprežaljenog su-
pruga, oca, đeda i kuma

Janka Kuhara

do bladna i groba sproveli vijen-
cima mu odar okitili, a nama svoju su-
čut izrazili ovime najusrdnije hvalimo.

Napose hvala velenč g. dru. A n-
geru, koji mu je nastojao boli ublažiti,
te dobrov. vatrogastnom društvu, Obrtno-
radničkom, Veteranskom i Hrv. pjevač-
kom društvu „Jek“, koja mu korpora-
tivno iskazaše posljednju počast.

Samobor 10. svibnja 1927.

Rastužena obitelj.

Sobe uredjene

tko želi priko ljetu iznajmiti neki sa nazna-
kom cijene javi odmah **Hotel „Lavica“**.

ŠMIDHENOV sump. kupalište

Otvoreno je. Dobivaju se dnevno tople
kupelji od 7 sati ujutro do 7 na večer.
U kupalištu uredjen je **buffet** u kojem
se dnevno dobivaju dobra domaća topla
i mrzla jela te dobra pića.

Cijene umjerene

Javna Zahvala.

Svim rodjacima, prijateljima i
znancima mesta Samobora i okoli-
će, kao i prijateljima iz Zagreba
koji su milo mi supruzi

Doroteji Rotter

posljednju počast iskazali, odar joj
vijencima okitili, a meni svoje sau-
češće usmeno ili pismeno izrazili
ovime budi izrečena moja najdu-
blja hvala.

Dragutin Rotter.

Gradjevni materijal

i to: cementni crijepljivi blokovi za gradnju kuća,
staja, šupa, cementne cijevi sa ograncima i za-
vojima, daske, grede, cementa itd. za gradnje
najjeftinije kod

„Samoborke“ d. d. Samobor

(preko puta kolodvora)

Prva Samoborska gypsarna M. pl. Praunsperger

SAMOBOR, Starogradska ulica br. 27.

ZAGREB, Prilaz D. D. br. 6. I.

GYPS iz vlastitog rova kemičkom analizom pronađen kao izvanredno dobro
umjetno gnojivo, te nagradjeno na Gospodarskoj izložbi u Zagrebu god. 1891. sa vel-
ikom srebrenom kolajnom.

Preporuča se svim gospodarima.